

YTTRANDE FRÅN EUROPEISKA CENTRALBANKEN

på begäran av Europeiska unionens råd enligt artikel 109I.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om ett förslag till ett rådsbeslut om de monetära bestämmelserna i de franska utomeuropeiska förvaltningsområdena Saint Pierre och Miquelon samt Mayotte

(1999/C 127/06)

1. Den 22 december 1998 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett ECB-yttrande om ett förslag till ett rådsbeslut om de monetära bestämmelserna i de franska utomeuropeiska förvaltningsområdena Saint Pierre och Miquelon samt Mayotte (KOM(1998) 801 slutlig).
2. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 109I.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget). I enlighet med artikel 17.5, första meningen, i arbetsordningen för ECB, har detta yttrande antagits av ECB-rådet. Det är enbart på grund av de exceptionella omständigheterna i samband med övergången till euron som ECB har samtyckt till att efterkomma rådets begäran och anta detta yttrande inom den korta tidsrymd som anges i rådets begäran om samråd.
3. Utkastet till rådsbeslut som grundar sig på artikel 109I.4 i fördraget, anger att euroområdet skall utvidgas till att omfatta de franska utomeuropeiska förvaltningsområdena Saint Pierre och Miquelon samt Mayotte. Det anger att euron skall införas som valuta på Saint Pierre och Miquelon samt Mayotte, att den ska sättas i omlopp och vara lagligt betalningsmedel i dessa områden. Som en nödvändig åtgärd för införandet av euron i Frankrike syftar utkastet till rådsbeslut även till att tilldela rättigheter och ålägga ECB och de nationella centralbankerna förpliktelser, särskilt förpliktelsen att utföra Europeiska centralbankssystemets (ECBS) monetära uppgifter och transaktioner på Saint Pierre och Miquelon samt Mayotte.
4. Det kan ifrågasättas huruvida artikel 109I.4 i fördraget utgör en lämplig rättslig grund för att utvidga tillämpningen av gemenskapsrätten i fråga om införandet av euron utanför gemenskapens område och för att ålägga ECB och de nationella centralbankerna förpliktelser att utföra ECBS uppgifter och transaktioner, i enlighet med vad som föreskrivs i kapitel IV och artikel 16 i stadgan för Europeiska centralbanksystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), på Saint Pierre och Miquelon samt Mayotte. Dessa förvaltningsområden utgör en integrerad del av Frankrike men är inte en del av gemenskapen. Fördraget, stadgan och gemenskapens sekundärrätt är inte omedelbart eller direkt tillämpbara i dessa områden. Som exempel kan nämnas artikel 105.2 i fördraget, där ECBS grundläggande uppgifter, t.ex. att utforma och genomföra gemenskapens penningpolitik, territoriellt begränsas till gemenskapens område. Vidare gäller förpliktelseerna i artikel 109I.4 endast en del av gemenskapen, nämligen de medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan. Enligt gemenskapsrätten har dessa utomeuropeiska territorier en särskild ställning.
5. ECB noterar en tydlig motsägelse mellan artikel 6 och artikel 3 i utkastet till rådets beslut. I artikel 6 påpekas att rådets beslut riktas till Frankrike, medan artikel 3 innebär förpliktelser för ECB och de nationella centralbankerna. Från logisk synpunkt kan varken ECB eller de nationella centralbankerna vara bundna av beslut som riktas till Frankrike. Från juridisk synpunkt strider ett beslut från rådet som riktas till ECB och de nationella centralbankerna och som innebär att ECBS monetära uppgifter och transaktioner skall utföras utanför gemenskapen mot ECB:s och de nationella centralbankernas oberoende som föreskrivs i artikel 107 i fördraget. ECB är av uppfattningen att ECB och de nationella centralbankerna inte kan åläggas några förpliktelser genom ett beslut från rådet, och föreslår därför att ordet "skall" ersätts med "kan" i artikel 3 i utkastet till beslut.
6. ECB noterar med oro att ett rådsbeslut används som grund för en bestämmelse varigenom de särskilda delar av gemenskapsrätten, som det är eller kommer att bli nödvändigt att tillämpa på Saint Pierre och Miquelon samt Mayotte för att den ekonomiska och monetära unionen skall fungera där, tilläts falla inom Frankrikes och dess nationella lagstiftnings behörighet, medan ECB och Europeiska kommissionen endast kommer att rådfrågas. ECB anser det vara av största vikt att den särskilda tillämpningen av den relevanta gemenskapslagstiftningen sker i samförstånd med ECB och Europeiska kommissionen.
7. ECB noterar med oro att Europeiska kommissionen föreslår att rådets beslut skall antas utan att ha klara kunskaper om den framtida ställning och roll som kommer att råda för Institut d'Emission des Départements d'Outre-Mer (IEDOM), vilket Frankrike med tiden har för avsikt att reformera för att uppnå förenlighet med de uppgifter som tilldelats ECBS genom fördraget och stadgan. ECB framhåller att alla de uppgifter som faller inom ECBS behörighet uteslutande skall utföras av ECB och de nationella centralbankerna.
8. Detta mycket speciella fall med de två franska utomeuropeiska förvaltningsområdena skall inte skapa ett precedensfall för andra fall som kan uppstå i framtiden.
9. Detta yttrande kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt den 30 december 1998.

ECB:s vice ordförande

C. NOYER

Ledamot av ECB:s direktion

T. PADOA-SCHIOPPA